

{datsopic id=45 align=left}Sibel Türkiye'ye gideli neredeyse bir ay oldu. La Gomera Adası'nda onun dönmesini beklerken teknedeki ufak tefek tamiratla, dergiye gönderilecek yazı ve fotoğrafların hazırlanmasıyla uğraşınca zaman çabucak geçti.

Nihayet birkaç gün önce Tenerife'e Adası'ndan gelen hızlı feribot Sibel'i buraya getirdi. Tabii bu feribot yolculuğu seyahatinin son aktarmasıydı. İzmir'den başladığı uçak yolculuğu, giderken olduğu gibi gene Avrupa'nın muhtelif hava alanlarında yapılan duraklama ve aktarmalarla devam ettikten sonra Tenerife'e Adası'nın güneyindeki hava alanında son bulmuştu.

Sibel yanında içi tekne malzemesi dolu dört büyük çantayla geldi. Hepsi de gülle gibi ağır. Sırtından indirdiği çantaya el attım, ama yerinden zor oynatabildim. Diğer valizleri de mürettebatın yardımıyla feribottan çıkarıp rıhtıma dizdik. Hava alanlarında bunları taşırken kolları kopmuş.

İçinde 24-12 Volt konvertör, kamara lambaları ve seyir fenerleri için Yıldız Led'in özel olarak imal ettiği kocaman bir kutu dolusu yedek led ampul, Yasin Ünlüsayın Kaptanın verdiği yeni seyir cihazımız AIS ve antenleri, 75 metre 16'lık halat, elektronik aletler için muhtelif yedek parça, Motor Boat ve Yachting dergisinin eksik sayıları, on beş adet Türkçe kitap bulunan valizlerinin ağırlığı 45 kiloyu geçiyormuş. Uçakta bagaj hakkı 23 kilo olmasına rağmen bunun tam bir misli yük taşımaya görevliler nasılsa ses çıkarmamışlar. Sanırım bu bir denizci şansısı...

{datsopic id=100 align=left}Sibel çantalar ağzına kadar dolu olmasına rağmen gene de beni unutmamış, sipariş verdiğim rakıyı almış. Sabırsızlıkla beklediğim siparişimi çantadan çıkarınca gözlerime inanmadım. Gülerek uzattığı şişenin boyu bir karıştan küçüktü! Avucumun içinde kaybolan minyatür rakı şişesini alıp, ilaç rafına koydum. Böylesi ancak ilaç niyetine kullanılır.

Yoğun bakım servisinde yatan babasının durumunda önemli bir değişiklik yokmuş. Ancak doktorlar bünyesi sağlam olduğu için direnmeye devam ettiğini söylüyorlarmış. Sibel babasının kısa zamanda sağlığına kavuşup hastahaneden taburcu edileceğine inanıyor.

İzmir'de kaldığı süre içinde kendisini arayıp ilgilenenlere çok teşekkür ediyor. Bir gün internet vasıtasıyla haberleşirken Msn ikonunun üzerinde "insanın gerçek dostu zor zamanlarında belli oluyor..." diye yazdığını görmüştüm.

Sibel'e Türkiye'de kaldığı süre zarfında, arkadaşları, pirimiz Sadun Boro, seyahatimizin ana destekçisi Yüksel İnşaat'ın başkanı Emin Sazak, diğer sponsorlarımızdan Global Star'ın çalışanları, Yıldız Led'in sahibi Can Öztuğ, Motor Boat Yachting dergisinin çalışanları, erkek kardeşim Seymen Atasoy ve eşi, Okluk koyu sosyetesinden(!) Atilla Oskay ve Turgut Albay, denizci dostlarımız Yeşim Büber, Mehmet Aksın, Chris Karamanoğlu, Ahmet Davran, Kaan ve Gamze Erdem, Banu Dökmecibaşı, Celal Üstünbaş, seyahatimizin belgeselini hazırlayan Altan

Güngör, web sitemizi idare eden Ersan Erkol ayrı ayrı arayarak geçmiş olsun dileklerini iletmişler.

Diğer denizci arkadaşlarımız Cüneyt ve eşi Aytül ile Turgay Büyükarıcı, Okluk'tan Maviş hastaneye kadar gelerek babasının durumuyla ilgilenmişler.

Web sitemize ve kişisel e-posta adreslerimize de bu konuyla ilgili olarak çok sayıda mektup geldi. Yıllardır görmediğim arkadaşım Haluk Şen ve eşi Pürlen de adresimizi bulup yazmışlar.

Acıbadem Sigorta'nın Genel Müdürü sevgili Ömer Karahan hazır gelmişken Sibel'in İstanbul'daki hastahanelerinde genel bir kontrolden geçmesini sağlamış. Capitol Alışveriş Merkezi'nin sahibi denizci dostumuz Mustafa Aksoy, İstanbul'da geçirdiği bir gün süresince kendisini ve valizlerini taşımak üzere şoförlü bir araba tahsis etmiş. Geceyi geçirmesi için de Beyoğlu'ndaki otelinde bir oda ayırtmış.

Yakın alakaları için hepsine teşekkür ederiz.

{datsopic id=51 align=left}Artık yola çıkmamıza engel bir durum kalmadı. Bir kaç güne kadar buradan hareket edeceğiz. Capo Verde'ye giderken yeni haberleşme sistemimizi deneyeceğiz. Eğer başarabilirsek okyanustaki seyrimiz hakkında her gün kısa bir yazı yollamaya çalışacağım.